

چگونه مسئولیت پذیری و جبران شکست ها را در خود پرورش دهیم

عظمت و بزرگواری هر انسانی به اشتباه نکردن او نیست، به عکس، انسان زمانی به عظمت و بزرگی و خودباوری می رسد ...

خبرگزاری مهر- عظمت و بزرگواری هر انسانی به اشتباه نکردن او نیست، به عکس، انسان زمانی به عظمت و بزرگی و خودباوری می رسد که به فراسوی اشتباه برود و فضیلت بزرگ انسان، در اصلاح اشتباهات خود و از خود انسانی جدید ساختن است. یکی از خصلت هایی که انسان را به موفقیت می رساند جرات تجربه کردن مسائل است، فلذا باید همیشه در زندگی جستجوگر باشیم، چرا که راه گشایش خیلی دور از دسترس نیست، حتی اگر در آغاز چندین بار به زمین بخوریم. حتی اگر در ابتدا به راه اشتباه رفتیم، اصلا نگران نباشیم این کاملا طبیعی است. به هیچ وجه از اشتباهاتی که مرتکب می شویم هراس به دل راه ندهیم، چرا که رشد و پیشرفت فقط از آن کسانی خواهد بود که آماده اشتباه کردن هستند و تنها افرادی که اشتباه می کنند می آموزند و تنها از طریق آموزش دیدن، انسان به هدف خود خواهد رسید.

اگر ادیسون اشتباه نمی کرد، الان من و شما راحت و آسوده تمام وسایل برقی در کنارمان نبود و شاید بشر طوری دیگر زندگی می کرد. آمریکا در جنگ فضایی واقعه اسپاتنیک شکست خورد، اما همین شکست باعث شد که در پی ریشه ها و علل بروز و از طریق آموزش های جدید توانست نه تنها اشتباهات خود را جبران کند، بلکه پیروزی های مکرر به دست آورد.

اگر کشور ما امروز با اقتدار و قدرت، در مقابل بزرگ ترین قدرت جهان ایستاده و هیچ باکی نداریم، این حاصل تلاش و تجربه های هشت سال دفاع مقدس است که فهمیدیم چه کار کنیم آنقدر سختی کشیدیم تا فهمیدیم که باید خودمان بسازیم و ساختیم. در جبهه های جنگ یک خمپاره شلیک می کردیم عراقی ها به جایش هزاران خمپاره شلیک می کردند. ببینیم امروز این نداشتن ها این شکست های زودگذر، ما را به کجا رسانده است که دنیا روی ایران ما حساب باز کرده است اینها همه تجربه و حاصل شکست های دیروز است که تبدیل به قدرت امروز شده است. پس ما هم نترسیم، شکست خوردیم بنشینیم و علت ها را پیدا کنیم ریشه ها را بیابیم و دوباره حرکت کنیم حتما موفقیت به دست می آوریم به شرط اینکه بگوییم حرکت کرده ایم و هرگز از اشتباهات نمی هراسم و می روم که پیروز شوم.

حرکت بر فراز شکست موجب خاطر جمعی و خوشبختی می شود. بزرگترین ناکامی ها این است که از اشتباه کردن بترسیم. عظمت و بزرگواری هر انسانی به اشتباه نکردن او نیست، به عکس، انسان زمانی به عظمت و بزرگی و خودباوری می رسد که به فراسوی اشتباه برود. فضیلت بزرگ انسان، در اصلاح اشتباهات خود و از خود انسانی جدید ساختن است. پس از اشتباه و شکست نهراسیم، نترسیم، باور به موفقیت و پیروزی را در خود حفظ کنیم و هرگز اجازه ندهیم که ذهن و چشم ما تحت تاثیر اشتباه و خطایی که انجام گرفته آسیب ببیند.

اگر در انجام کاری موفق نشدیم خودمان را سرزنش نکنیم، سعی کنیم روحیه مسئولیت پذیری و جبران شکست ها را در خود پرورش دهیم اگر نمی خواهیم ضعیف باشیم هیچ وقت از ضعف خود به خویش نگوییم. گفتن این کلمه، خود زمینه پذیرش و بروز رفتارهای بعدی که مطابق با گفته های منفی ماست را فراهم می سازد چرا که احساسات ما متأثر از افکار ماست و در نهایت ، افکار ماست که موجبات رفتار را مهیا می نماید محدودیت واقعی وجود ندارد.

اما واقعیت این است که هیچ محدودیت واقعی درباره آنچه که می خواهیم برای زندگی مان انجام دهیم وجود ندارد، به طور حتم، هر کاری که دیگران انجام داده اند ما نیز می توانیم انجام دهیم. حقیقت اینکه ما می توانیم برای خود هدفی داشته باشیم به این معناست که احتمالا توانایی رسیدن به آن را نیز داریم. خلقت برای رسیدن به چیزی در ما اشتیاق مفرط و شدید ایجاد نمی کند مگر اینکه قبل از آن ما را مجهز به استعداد و توانایی مورد نیاز برای رسیدن به آن بکند.

اگر به گذشته خود فکر کنیم یادمان خواهد آمد که تقریبا هر چیزی که واقعا می خواستیم و مدت طولانی برای رسیدن به آن سخت تلاش کردیم بالاخره به دست آوردیم استعداد واقعی ما تنها محدود به قوه تخیل و تصمیم ما است .

پادزهر ترس و جهل اشتیاق و دانش است. تنها محدودیت واقعی برای آنچه که می توانیم انجام دهیم شدت اشتیاق ماست. اگرچیزی را واقعا بخواهیم. تقریباً هیچ محدودیتی برای رسیدن به آن وجود ندارد. هر چقدر بیشتر در مورد آن موضوع یاد بگیریم به همان اندازه اشتیاق ما برای انجام کاری در آن زمینه بیشتر خواهد بود همچنان که دانش و آگاهی مان بالا می رود در برداشتن گام های لازم برای تبدیل اهدافمان به واقعیت اعتماد به نفس بیشتری خواهیم داشت. با داشتن اشتیاق و آگاهی، بالاخره جرات و اعتماد به نفس را جایگزین ترس و جهل خواهیم کرد.